

Sygn. akt II KK 97/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **S. U.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2022 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Pruszkowie

z dnia 28 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 1725/21,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w
Pruszkowie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

S. U. został oskarżony o to, że w dniu 21 października 2021 r. w miejscowości O. na ul. [...], znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki [...] o nr rej. [...], nie stosując się przy tym do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie, sygn. akt II K 843/21,

obowiązującego go zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.

Wyrokiem nakazowym z dnia 28 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 1725/21, Sąd Rejonowy w Pruszkowie uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k., i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. skazał go na karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych w wysokości po 20 (dwadzieścia) zł każda; na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec niego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zaś na podstawie art. 43a § 2 k.k. zobowiązał do świadczenia pieniężnego w wysokości 10 000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 12 stycznia 2022 r. (k. 81).

Kasację od tego wyroku wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając: „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego S.U. w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wysokości 300 stawek dziennych w kwocie po 20 zł każda, podczas gdy wskazany przepis dopuszcza orzeczenie wyrokiem nakazowym tej kary w maksymalnej wysokości do 200 stawek dziennych”, i wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Pruszkowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu, bez udziału stron, na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec m.in. karę grzywny w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200.000 zł.

Wobec tego niezastosowanie się do ograniczenia wskazanego w powyższym przepisie przez Sąd meriti, i wymierzenie S. U. grzywny w wyższej niż ustawowo przewidzianej liczbie stawek dziennych uznać należało za rażącą obrazę tego

przepisu, mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2020 r., sygn. akt IV KK 158/20).

Podzielając co do zasady argumentację zawartą w kasacji Prokuratora Generalnego, trzeba jednak przyjąć – wbrew stanowisku skarżącego – że, skoro wniosek kasacji był na korzyść oskarżonego, to w ponownym postępowaniu będzie obowiązywał zakaz reformationis in peius. Ponadto treść kasacji jednoznacznie wskazuje, że jej autor zakwestionował jedynie rozstrzygnięcie o karze, zatem nie było podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku w całości.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as
at]